

Když slunce vyjde na obzor-se škrábe,
Do práce vstává každej pilnej srábek.
Oholit,kafe,cígo,povysrat.
Povaleč se smíchem jde spát.
Otcové vzteky rudí,otcové vzteky rudí.
Zůstávaj v permanentní křeči.
Nechápu,proč je prudí,nechápu,proč je prudí,
že sme ty povaleči,povaleči!
Když slunce nad hlavama lidem kráčí
ostatní nespí,jenže my sme sráči.
To denní světlo bolí do očí.
Dojdu se nejvýš vymočit.
Matky se ze sna budí,matky se ze sna budí,
a do polštáře tiše brečí.
Když slunce za obzor se schovat běží,
Otvírám oči,ale ještě ležim,
Prospal sem úspěšně zas další den,
Noc je nejkrásnější z žen.
Člověka život studí,člověka život studí,
od rána do noci jen klečí.
O práci nechám si zdát.,ze sna budu se smát.
A až půjdete spát,já snad dokážu vstát.